

Panevėžio apygardos teismas, išnagrinėjęs civilinę bylą dėl nesąžiningos konkurencijos, nusprendė, kad buvęs transporto įmonės darbuotojas (atsakovas) neteisėtai atskleidė ir naudojo įmonės (ieškovė), kurioje anksčiau dirbo, konfidencialią informaciją be įmonės sutikimo konkurencijos tikslais ir taip padarė savo buvusiam darbdaviui didelę žalą. Teismo sprendimu, buvęs darbuotojas kartu su kita transporto įmone (atsakovė), kurios naudai konfidencialią informaciją panaudojo, turės atlyginti 340 tūkst. eurų žalą ir sumokėti 5 procentus metinių palūkanų už priteistą sumą nuo bylos iškėlimo teisme iki teismo sprendimo visiško įvykdymo.

Teismas taip pat įpareigojo abu atsakovus nutraukti nesąžiningos konkurencijos veiksmus. Atsakovai įpareigoti neatskleisti, nenaudoti ir neskelbti informacijos, kuri yra konfidenciali, be ieškovės sutikimo, taip pat nutraukti ieškovės darbuotojų viliojimą, vykdomą neteisėtai pasinaudojus konfidencialia informacija.

Teismas nustatė, kad vienoje Panevėžio bendrovėje transporto vadovo pareigas ėjęs A. B. su bendrove buvo pasirašęs Konfidencialios informacijos apsaugos sutartį, pagal kurią dirbdamas bendrovėje, o taip pat dvejus metus nuo darbo santykių pasibaigimo, buvo įsipareigojęs nenaudoti konfidencialios įmonės informacijos kitais nei darbo tikslais.

Savo noru nutraukęs darbo sutartį su šia bendrove, A. B. įsidarbino kitoje transporto įmonėje direktoriumi, vėliau tapo jos akcininku.

A. B. pradėjus dirbti naujoje darbovietėje, 17 jo buvusių bendradarbių – užsieniečių vairuotojų nutraukė darbo sutartis su įmone ieškove ir perėjo dirbti į A. B. naują darbovietę. Visi vairuotojai darbo sutartis nutraukė be svarbių priežasčių.

Teismas konstatavo, kad vairuotojų perėjimas dirbti iš bendrovės ieškovės pas bendrovę atsakovę į tą patį darbą buvo sąlygotas būtent A. B. nesąžiningos konkurencinės veiklos ir neteisėto darbuotojų viliojimo.

Teismas išskyrė kelias aplinkybes. Visų pirma, A. B. dėl darbo pas ieškovę pobūdžio turėjo būti žinoma konfidenciali informacija apie vairuotojus užsieniečius, kontaktus su jais, jų kompetencijas, leidimus dirbti, esmines darbo sąlygas ir darbo apmokėjimo dydį bei sąlygas. Antra, susirašinėjimo tarp A. B. ir vairuotojų turinys patvirtina, kad jis bendravo su jais, klausė kitų darbuotojų kontaktų, tiesiogiai nurodė norintis pasiūlyti jiems darbą, siūlė pereiti dirbti pas jį, siūlė didesnę algą ir pan. Trečia, A. B. pats neneigė, kad išėjęs iš darbo bendravo su buvusiais bendradarbiais ir teikė jiems informaciją apie naują transporto

bendrovę.

Teismas pažymėjo, kad neseniai įkurta transporto bendrovė dar iki 2022 m. balandžio mėnesio neturėjo interneto svetainės, kitų viešų šaltinių ir viešai neskelbė nei apie savo veiklą, nei ieškanti vairuotojų.

Dėl šių ir kitų įrodymų bei aplinkybių, teismo vertinimu, A. B., perėjęs dirbti į kitą transporto kompaniją, atliko įmonės ieškovės darbuotojų viliojimą pereiti dirbti į konkuruojančią bendrovę, pasinaudodamas buvusios darbovietės konfidencialia informacija, susijusia su tų darbuotojų asmens duomenimis, kompetencija, leidimais dirbti Lietuvoje, kontaktais, darbo ir apmokėjimo sąlygomis, darbo užmokesčio dydžiu.

Kadangi abi bendrovės toje pačioje geografinėje Lietuvos teritorijoje veikia tų pačių paslaugų (prekių) rinkoje teikdamos tarptautinių pervežimų ir transporto veiklos paslaugas, jos yra laikomos konkurentėmis.

Kaip nurodė teismas, Konkurencijos įstatyme įtvirtinta, kad draudžiama siūlyti konkuruojančio ūkio subjekto darbuotojams nutraukti darbo sutartį ar neatlikti visų ar dalies savo darbų pareigų, siekiant naudoti sau ar padarant žalą šiam ūkio subjektui. Todėl abu atsakovai turėjo įstatymine pareigą neatskleisti ir nesinaudoti ieškovės konfidencialia informacija nesąžiningai konkuruojant.

„Aplinkybė, kad ieškovė neteko grupės kvalifikuotų vilkikų vairuotojų turėjo neigiamos įtakos jos konkurencingumui, nepriklausomai nuo to, kada jie įsidarbino ir ar neįsidarbino pas atsakovę. Kadangi ne vienas, o 17 reikšmingą patirtį turinčių, rinkoje trūkstamų, kvalifikuotų ieškovės vairuotojų, galinčių dirbti vilkikais gabenant krovinius tarptautiniais maršrutais, darbo sutartis be svarbių priežasčių su ieškove nutraukė pasinaudodami atsakovo A. B. siūlymais ir įsidarbino pas konkurentę, tai sudaro pagrindą vertinti, kad darbo sutarties nutraukimas su ieškove buvo susijęs su nesąžininga konkurencija“, – pažymėjo bylą išnaginėjusi teisėja Ramunė Čeknienė.

Kadangi atsakovai atliko neteisėtus veiksmus, nes pažeidė Konkurencijos įstatyme įtvirtintą nesąžiningos konkurencijos veiksmų draudimą, o atsakovas A. B. pažeidė ir Konfidencialios informacijos apsaugos sutarties sąlygas, jie turi atlyginti bendrovei ieškovei padarytus nuostolius.

Konfidencialios informacijos apsaugos sutartyje, kurią su įmone ieškove buvo pasirašęs A. B., numatyta, kad darbuotojas, dėl savo kaltės nevykdęs šioje sutartyje numatytų įsipareigojimų ar juos vykdęs netinkamai, turi atlyginti bendrovei <...> padarytus nuostolius

ir kad minimaliais bendrovės nuostoliais kiekvieno pažeidimo atveju yra laikoma 20 tūkst. Eur.

Kadangi byloje nustatyta, kad atskleidus bendrovės ieškovės konfidencialią informaciją ir nesąžiningos konkurencijos veiksmais yra perviliota 17 ieškovės vairuotojų, t. y. padaryta 17 pažeidimų, kurių kiekvienas vertinamas 20 tūkst. Eur, abu atsakovai privalo sumokėti bendrovei ieškovei iš viso 340 tūkst. Eur.

Panevėžio apygardos teismo sprendimas per 30 dienų gali būti skundžiamas Lietuvos apeliaciniam teismui.

Jolita Gudelienė
Panevėžio apygardos teismo pirmininko padėjėja

